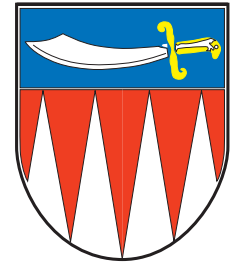

Pod hanáckým žudrem

www.prikazy.cz

Ročník XX.

Občasník pro Příkazy a Hynkov

číslo 5.

Září - říjen 2019

Vážení spoluobčané,

okurková sezóna právě končí a s ní i oprava krajské komunikace III/03549, která prochází naší obcí směrem na Hynkov. Trvala přesně rok. Byla to největší obecní investice za posledních 20 let. Celkem zde bylo proinvestováno 44 milionů korun, z čehož polovinu platil Olomoucký kraj a polovinu obec. Olomoucký kraj hradil rekonstrukci komunikace v šíři 6 m a opravu chodníku od bývalé sladovny, který byl při hloubení podloží nové komunikace poničen. Obec platila generální opravu dešťové kanalizace, včetně napojení jednotlivých domů, vytvoření parkovacích míst pro automobily, vydláždění vjezdů, výstavbu nových chodníků, výstavbu nové zpevněné plochy pro kontejnery na separovaný odpad a vybudování nového veřejného osvětlení. K tomu se ještě podařilo domluvit se společností ČEZ, aby v rámci stavebního dění v této části obce provedla uložení elektrických kabelů z nástřešních nosičů do země.

Stavba to nebyla vůbec jednoduchá, byť se to na první pohled mohlo zdát. Každý týden se scházel výrobní výbor složený ze zástupců projekční kanceláře DS GEO projekt – Ing. P. Doležel, slečna B. Hilšerová, Správy silnic Olomouckého kraje - pan Mgr. M. Středa a pan Z. Bohatý, zástupci zhotovitele - firmy SWIETELSKY stavební s. r. o. - stavbyvedoucí pan Ing. P. Vyhlídal a pan D. Jurtík, stavební dozor – pan Ing. V. Blaho a zástupci obce ve složení místostarosta a starosta. Celkem jsme se sešli na 47 kontrolních dnech. Během našich sezení jsme se potýkali s mnohými problémy, které takovou stavbu provázejí. Troufnu si říci, že všichni zúčastnění přistupovali k jejich řešení s maximální ochotou a snahou najít to nejlepší řešení.

Stavební dění v úseku o délce skoro 1 km zkomplikovalo přístup k domům mnoha obyvatelům naší obce, včetně těch, kteří bydlí v okolí. Krom několika dnů, kdy byly úseky opravované komunikace zcela uzavřeny, neboť to nešlo jinak, bylo možné stavbou projíždět. Stavební dělníci, ve snaze vyhovět projíždějícím automobilům, či procházejícím občanům, museli mnohdy svoji práci přerušit. Počasí nám vcelku přálo, byť v červnu i červenci si stavaři užili pořádně vysokých teplot a byli opálení tak, že ani nemuseli jezdit do Chorvatska. Jejich pracovní nasazení v těchto extrémních teplotách si zasloužilo náš obdiv. Mnozí občané přišli s návrhy na úpravu vjezdů či vstupů do svých domů. Proti schválené projektové dokumentaci. Snahou všech odpovědných osob bylo těmto návrhům vyhovět, pokud to alespoň trochu šlo.

Drtivá většina občanů, kterých se stavební dění dotklo, vyjadřovala pochopení nad komplikacemi, které jim stavba přinesla. Našli se však i takoví, kteří kritizovali vždy, všude a všechno. Oháněli se nastudovanými stavebními předpisy z internetu a mnohdy vystupovali jako stavební inženýři, kteří na to mají diplom. Jejich přičiněním jsme zažili i několik zbytečných kontrol ze stavebního či vodoprávního úřadu. Na nich bylo konstatováno, že prováděná stavba je v souladu se schválenou projektovou dokumentací a na případné změny, které vznikly během výstavby, bude vyhotovena nová dokumentace o skutečném provedení stavby. Občas jsme se zasmáli a občas padlo i nějaké to šťavnaté slůvko, jako třeba himl hergot či himl laudón.

Říká se, že důležitý je výsledek! Potěšitelné je, že zástup těch, kteří byli původně kritiky komunikace ze žulových kostek, velmi prořídnu a tato část opravené cesty se mnohým líbí více, než ta, kde byl použit asfaltový povrch. Osobně jsem přesvědčen, že komunikace ze žulových kostek k naší obci patří a využitím tohoto původního materiálu naše obec neztratila nic ze svého historického rázu.

Podél opravené cesty nám ještě zbývá provést ozelenění hliněných ploch. Trávníky společně s drobnými keři a květinami vysází obecní zaměstnanci v podzimních měsících, až budou lepší klimatické podmínky. Sice v posledních dnech trochu přšelo, nicméně, pokud by srážek bylo málo, mohly by vyseté trávníky zaschnout a následně by nezbylo nic jiného, než je zakládat znova.

Když už píšu o zelených plochách v naší obci, tak bych chtěl moc poděkovat všem, kteří před svým domem sekají trávníky, byť se jedná o obecní pozemky. Tímto svým konáním přispívají k lepšímu vzhledu naší vesničky skoro střediskové a rovněž moc pomáhají obecním zaměstnancům, kteří mají i tak spoustu práce s údržbou veřejných prostranství v obou částech obce. Těch několik málo majitelů nemovitostí, co pro obec neudělají vůbec nic, by si z nich mělo vzít příklad. V drtivé většině jsou to zase ti samí lidé, o kterých jsem psal o několik odstavců dříve.

Na Hynkově došlo po mnoha letech k další opravě Dudovy lávky. Opravu navrhli a materiál nakoupili Václav Konopka společně s Lubošem Kadlecem. Došlo ke kompletnímu odstranění původních dřevěných prvků, které před lety zhotovil rovněž Vašek Konopka. Podlahu lávky z tahokovu Vašek přivánil k původním larsenám. Z boku k nim navařil kapsy pro ukotvení sloupků dřevěného zábradlí. Při tomto konání mu vydatně pomáhal pan Jiří Boček, který pracuje v naší obci na veřejně

prospěšné práce a převážnou část jeho mzdy hradí Úřad práce v Olomouci. Luba Kadlec ve stejné době opravoval a natíral dveře v prostorách naší mateřské školy.

Závěrem bych chtěl vyzvat všechny, kteří sázeli dne 29. 04. 2017 obecní vinohrad, a nejenom ty, aby sledovali obecní web či obecní vývěsku. V nejbližších dnech se na ní objeví pozvánka na ochutnávku burčáku z jeho první úrody. Doufám, že to bude příjemné setkání a třeba i inspirace pro ty, kteří mají velkou zahradu a přemýšlejí o jejím dalším využití.

Jarek Sívek

Konec léta

Jiří Vinkler

Vítr už fouká ze strnišť,
blíží se konec léta.
Podzim je nám už čím dál blíž,
dráček po nebi létá.

Na drátech vlaštovky se řadí
jak na notovém partesu,
mlhy již chladná rána halí
a ztrácí letní noblesu.

Jen babí léto ještě snad
dá vzpomenout letních dní,
když svetry budem navlékat,
a hledat je po skříních.

ZPRÁVY Z RADY

Vážení čtenáři, ve sloupku VÍTE ŽE Vás chceme informovat o zajímavých věcech projednávaných Radou obce, která se schází pravidelně každých čtrnáct dní. Vybrali jsme pro Vás ty nejzajímavější:

Rada obce schválila:

- podání žádosti na Magistrát města Olomouce na pořízení Územní studie v lokalitě Z 27 Příkazy, určené k výstavbě, a stanovení podmínek pro zhotovení studie, uzavření smlouvy s Ing. arch. Pavlou Koišovou z Dolan na pořízení této studie a přeúčtování nákladů na pořízení územní studie lokality Z27
- pronájem pozemku p.č. 237/1 o výměře 251 m² a pozemku p.č. 237/2 o výměře 44 m² v k.ú. Příkazy za cenu dle znaleckého posudku na stanovení místně obvyklého nájemného od znalce pana Ing. Miroslava Dvořáka ze Skrbeně: pozemek p.č. 237/1, k.ú. Příkazy za cenu 1.757,- Kč/ rok a pozemek p.č. 237/2, k.ú. Příkazy za cenu 8,80 Kč/ rok
- žádost Charity Šternberk, středisko Litovel, o poskytnutí finančního příspěvku z rozpočtu obce na rok 2019 ve výši 8.000,- Kč
- smlouvy o sružených dodávkách zemního plynu mezi Pražskou plynárenskou, a.s. a Obcí Příkazy na dobu určitou od 1.1.2020 do 31.12.2021 jako výsledek on-line výběrového řízení na dodavatele zemního plynu. Vítězem se stala společnost Pražská plynárenská, a.s.. Celková úspora na zemním plynu činí 161.548,- Kč bez DPH
- žádost Základní a mateřské školy Příkazy, příspěvkové organizace o převod zlepšeného hospodářského výsledku ve výši 201.562,10 Kč do rezervního fondu
- zápis do kroniky obce Příkazy za rok 2018

- nabídku DS GEO, Ing. Petr Doležel z Olomouce na vypracování projektové dokumentace změny stavby před dokončením akce silnice III/03549 Příkazy – průtah. Cena celkem včetně DPH činí 47.190,- Kč

Rada obce vzala na vědomí:

- Informaci Krajské hygienické stanice v Olomouci o zvýšeném až kalamitním výskytu komárů v obydleně zástavbě v CHKO Litovelské Pomoraví
Jedná se o slabší letní kalamitu následkem vydatných dešťů na přelomu května a června. Tato kalamita je tvořena zejména dlouhověkým komárem útočným Ae. Vexans, který má velký dolet a zaletuje do obytné zástavby.

Zastupitelstvo obce dne 20. 6. 2019 schválilo:

- odkup pozemku p.č. 948/2 o výměře 1888 m², trvalý travní porost, k.ú. Příkazy od pana A.K. z Olomouce, za cenu 49.000,- Kč dle znaleckého posudku, po zrušení zástavního práva zákonného a předkupního práva
- odkup pozemku p.č. 1219/1 lesní pozemek (dle geometrického plánu parc. č. 1219/14 lesní pozemek) o výměře 4 m², v k.ú. Hynkov za cenu 100,- Kč od Statutárního města Olomouc
- souhlasí se vznikem pracovněprávního vztahu mezi Obcí Příkazy a členem zastupitelstva Jiřím Vacou. Jedná se o Dohodu o provedení práce na IT služby uzavřenou na dobu určitou od 1.7.2019 do 31.12.2019.
- dodatek č. 1 smlouvy o spolupráci při realizaci projektu Sřeň a Příkazy - Systém odděleného sběru materiálově využitelných odpadů

Zastupitelstvo obce dne 18. 7. 2019 schválilo:

- výsledek výběrového řízení na veřejnou zakázku: Pořízení nového dopravního automobilu pro JSDH Hynkov. Dle hodnotícího kritéria byla vyhodnocena jako nejlepší nabídka č. 3: ZHT Group, s.r.o., Hranice II - Slavíč s nabídkovou cenou 799.990,- Kč bez DPH, ale dle emailové zprávy ze dne 18. 07. 2019 tato společnost není schopna automobil dodat ve stanoveném termínu, tedy do 31. 10. 2019.
Druhá v pořadí skončila společnost AUTO Vinkler, s. r. o., Praha 1, s nabídkovou cenou 805.785,12 Kč bez DPH
- Kupní smlouvu mezi Obcí Příkazy a společností AUTO Vinkler, s. r. o., Praha 1, s nabídkovou cenou 805.785,12 Kč bez DPH na dodání nového dopravního automobilu v provedení „Z“ pro JSDH Hynkov
- Smlouvu o právu provést stavbu „Doplnění kanalizace v obci Hynkov“ mezi Olomouckým krajem, zastoupeným Správou silnic Olomouckého kraje, příspěvkovou organizací a Obcí Příkazy
- Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo Silnice III/03549 Příkazy - průtah“ a „Stavební úpravy části dešťové kanalizace Příkazy“ mezi Obcí Příkazy a SWIETELSKY stavební s.r.o., (jedná se o posun termínu z důvodu nepříznivého počasí během výstavby).

Josef Škrabal

Kulturní akce v Příkazích a Hynkově

ZÁŘÍ

14. 9. (so) Sokolské vinobraní - Sokol Příkazy
28.9. (so) PODZEM – aneb co se orodilo

ŘÍJEN

- 4.-6.10. (pá-ne) 41. setkání sokolníků
23.10. (st) Promítání filmů z naší obce

Vítání dětí

Dne 16.6.2019 se v obřadní síni OÚ Příkazy konalo slavnostní vítání nových občánků. Do svazku obce Příkazy byly zapsány tyto děti:

Pavčina Škrabalová
Kryštof Tomek
Tobiáš Strouhal
Martin Zapletal
Viktor Koudelka

Prázdniny v našem klubu seniorů

V letních prázdninových měsících klub seniorů přerušuje svá pravidelná středeční setkání. Ale i v tomto čase jsme se několikrát sešli. Dne 27. července nás 25 vyrazilo malým autobusem do Velkého Týnce, kde již několik let probíhá v zámecké zahradě setkání a vystoupení seniorských tanečních skupin. A naše „děvčata“ již poněkolkáté předvedla svoji taneční kreaci, kterou jste již mohli vidět i u nás v Příkazích na seniorském plese nebo při kácení máje. I když v tento den počasí akci pod širým nebem příliš nepřálo a chvilkami se účastníci museli schovat před deštěm, celá akce byla zdařilá a všechny

taneční skupiny byly odměněny zaslouženým potleskem. Pořadatelé se tradičně postarali o dobré občerstvení, steaky a klobásky byly jako vždy výborné a chutnalo po nich pivo i něco ostřejšího. A tak seniorský „taneční klub“ může přemýšlet, co zatančí na této akci v příštím roce.

Další velkou prázdninovou „atrakcí“ je srpnové posezení ve dvoře Jirky Kašlíka. Ve středu 14. srpna se nás pod jeho pergolou sešlo více jak čtyřicet. Dodatečně jsme mu pogratulovali k jeho letošnímu životnímu jubileu a potom se již popíjelo dobré víno a při gratulacích nechyběla ani slivovička. Jirka Kašlík připravil v udírně vynikající maso a po vydatném občerstvení se začalo tancovat na hudbu z jeho bohaté videotéky. Tak Jirko, ještě jednou Ti za celý klub děkuji a přeji do dalších let hlavně zdraví a doufám, že i příští rok se u Tebe v srpnu sejdem.

Prázdniny utekly jak voda a klub začne ve druhé půlce září pořádat středeční posezení. Věřím, že se nám podaří zajistit zajímavé přednášející, kteří zaujmou účastníky stejně jako v prvním pololetí letošního roku. Než se opět začneme scházet v klubovně hotelu Záložna, vyrazíme ještě 11. září na malý zájezd do okolí Tovačova a Kojetína. Tak snad i tento výlet bude zdařilý a něco zajímavého uvidíme.

Věřím, že jste si letošní léto užili všichni v plné spokojenosti a zdraví a těším se na společná setkání v tomto druhém pololetí.

Jaromír Tomanec

Prázdniny utekly jako voda...,

...horké letní měsíce pomalu odlétají jako vlaštovky do teplých krajín, avšak školní lavice se naopak těší návratu a nových tváří žáků. Naše škola se opět zaplní čtyřmi třídami základní školy a dvěma třídami školy mateřské.

Pro kvalitní vzdělání každého žáka jsme maximálně využili počtu hodin tak, aby ke spojování ročníků docházelo pouze ve výchovných předmětech. Žáci se tedy budou učit základům matematiky a jazyků ve známém prostředí svých vrstevníků.

Na děti se v tomto školním roce kromě lavic těší i jejich třídní učitelky:

1. ročník - Mgr. Eva Zvěřová
2. ročník - Mgr. Karin Lakomá
3. ročník - Mgr. Eva Zvěřová
4. ročník - Mgr. Jitka Dohnalová

Nově bude ranní provoz školní družiny probíhat v budově základní školy. Stejně jako v loňském roce budou o žáky v družině pečovat vychovatelky Mgr. Kateřina Hrubá a Mgr. Iva Hymrová. V mateřské škole se bude nově po boku Libuše Navrátilové a Lenky Večeřové starat o děti i Veronika Skládálová. Po mateřské dovolené se do základní školy vrací i Mgr. Romana Zvěřová, zatím alespoň na výuku anglického jazyka.

Další novinkou bude zapojení do evropského projektu Šablony II, díky kterému naše škola získala dotaci přes jeden milion korun. Tyto finanční prostředky nám umožní nákup počítačů pro výuku ICT a tabletů pro vzdělávání ve školní družině. Projekt nezapomíná ani na ty nejmenší, v mateřské škole od září bude působit i nová chůva.

Více informací o slavnostním zahájení školního roku najdete na www.zsprikazy.org.

Přeji vám krásný zbytek léta, těším se na viděnou!

Mgr. Milada Podolská

Letošní příkazské léto

Je trochu jiné než to loňské. Zatímco loni byla velká vedra a sucho, letos k nim přibýly i časté bouřky, bohudík, na rozdíl od některých poměrně blízkých oblastí, u nás téměř žádnou škodu nenadělaly.

Tématem, které letošní léto v naší oblasti dominuje všem diskuzím, je enormní přemnožení hlodavců. Já se o něm doslechl na nedělní tiskovce v našem hotelu. Myslivci tam líčili, jak naše zemědělské družstvo muselo předčasně sklídit stopadesátihektarový lán pšenice podél silnice k Vojnicím, požraný hlodavci. Protože případně sklizené zrno by bylo neprodejně, udělali z takto poničeného porostu jakousi slamáž, kterou využije místní bioplynka. Nechtěl jsem tomu věřit, vždyť často jsem

kolem lánu jezdil a obdivoval, jak je ten porost zdravý a hustý. Odhadoval jsem výnos minimálně na devadesát metrů po hektaru. Když jsem se tam později zajel podívat, byl už celý lán uklizený a na něm zasetá kukuřice, která díky vláze, kterou přinesly bouřky, pěkně roste.

Na tiskovce jsem vyslechl i nářky místních zahrádkářů, jak jim myši ničí úrodu a hubení se nedaří. A pak se pojem myši stal hlavním tématem diskuzí klientů mé ordinace. Jeden chytrák ze Skrbeně mi líčil, jak střílí myši z flóbertky, druhý z Nákla zoufale popisoval, jak do pastí na zahrádce chytil už 76 myši a pořád jich neubývá, žerou všechno, dokonce i květiny. Potěšila mne jen informace jedné klientky, která má pět koček a problém myši neřeší. I já se trouba chlubil, že myši, případně hraboše na zahradě nemám, protože díky na dvou místech zahrady uloženému dřevu jsem vytvořil příznivé podmínky pro lasičky a ty myši zlikvidují. Navíc máme v domě kuny, které se nám ani po třiceti letech různých pokusů nepodařilo vystrnadit, a i ty možná pomáhají. Ale mýlil jsem se. Jednoho dne jsem na zahradě objevil několik děr v mrkvi, bramborách a okurkách. Jestli ty lasičky a kuny se těch myši už nepředvedly nebo je kočky od sousedů, které se na dřevě vyhřívají, nevystnadily. Takové přemnožení nepamatuji. Vzpomínám, jak jsem jako malý kluk kladl s otcem do děr v porostu vojtěšky, který byl už třetím rokem, jakési dřevěné trubičky, což byly tehdy běžně prodávané pastičky. To šlo v tehdejší malovýrobě. Nedokážu si představit, jak by podobným způsobem vzniklou situaci řešilo místní družstvo. I kdyby na zmíněný lán pšenice nastoupili všichni pracovníci družstva, včetně paní předsedkyně, situaci by to neřešilo. Notabene, když takto postižených porostů mělo družstvo víc. Na hektarové výnosy obilí, na které jsme byli zvyklí v jiných letech (cca 80q), můžeme u postižených porostů zapomenout. Údajně na některých honech byly i pod 10q.

A tak mne napadá, jak se od dob mého dětství zemědělství proměnilo. Tehdy v něm pracovalo 60% populace, dnes v něm údajně pracuje jen sto tisíc lidí. Když porovnáme, jak jsme každé žně v potu a prachu na poli a u mlátičky trpěli, s dnešním stavem, mám z toho dobrý pocit. Někdy mne napadne, jak by tehdejší hospodáři zírali na stávající techniku s klimatizovanými traktory a kombajny. A pokrok jde stále dál. Já například nevěřičně zíral, když traktor s vlekem, který mne jedoucího na kole předjel, aniž zpomalil rychlost, sbíral po strništi slisované kvádry slámy a sám si je nakládal. To všechno by se našim předkům jistě líbilo, ale myslím, že by nás nepochválili za to, že otálíme s podmínkou, neprovádíme na zimu hlubokou orbu, ale kvůli úspoře jen pole jaksi prokypříme a na jaře do takto „připraveného“ pole zasejeme. Jistě nikdo ze zemědělců nepředpokládal, že při stávající úrovni poznání ho může problém s přemnoženými hlodavci nejen překvapit, ale i ohrozit. Snad se poučí. Příroda se s tím nakonec sama vyrovná. Stačí pořádná zima a nějaká bouřka s průtrží mračen. Nakonec pomohou i dravci a možná trochu i dlouhodobě přemnožené lišky.

V sobotu 27. července uspořádali ve skanzenu ukázkou tradičních hanáckých žní z období, kdy na sklizeň nebyla ještě žádná mechanizace a obilí se kosilo jen kosou s tzv. luňákem. Za mého dětství se používalo už jen pro obsékání pole, aby se udělal pruh pro pár koní, kteří táhli žačku nebo lopaták, později pro traktor se samovazem. Dnešní kombajny už žádné obsékání nepotřebují. Počítal jsem s tím, že na akci rozhodně přijdu. Ale večerní bouřka rozlomila na zahradě ořech a potřeba bylo i uklidit polovinu uschlé meruňky, kterou „ranilo“. Takové práce může člověk provádět, jen když má k dispozici pomocníky. Řekl jsem si, že se do skanzenu zajdu podívat, až práci dokončím. Ale pak začalo pršet, a protože do deště se mi nechtělo, pustil jsem se do čtení rozečtené knihy. Vyrušil mne ale známý, který si přišel koupit mastičku. Vyprávěl mi, že ve skanzenu museli ukázkou pro dešť ukončit a on jde na hřiště, kde je turnaj starých pánů a pečou tam ryby. Dostal jsem chuť třeba jen čtvrthodinku zahrát si fotbal se starými pány, a pak si možná dát i rybu. Ale byl jsem zklamán. Fotbal se hrál jen na polovině hřiště a jako staří páni tam pobíhali kluci, z nichž ani jednomu snad nebylo padesát let; a já myslel, že staré pány mohou reprezentovat jen pětadesátníci a starší. Ale ti místo toho opékali ryby. Toto řídili moji vrstevníci Jirka H. nejst. a Petr B. nejst., před jejichž obětavostí se cítím vždy zahanben. Pomáhali jim i mladší, mimo jiné Petr B.st i Jarda K. z Křelova. Ten si sedl vedle mne a vyprávěl, jak dával kdysi za Příkazy góly. Popudil jsem ho tvrzením, že když on hrával, chodil jsem s celou rodinou na každé utkání, ale nikdy jsem neviděl, že by on dal gól. Rozčílil se a tvrdil, že byl jednou s počtem čtrnácti střelených gólů nejlepším střelcem okresního přeboru a okresní noviny Stráž lidu o něm napsaly zajímavý článek, kde ovšem redaktoři popletli jeho jméno. Takže článek byl o neexistujícím Janalíkovi, ale byl prý vlastně o něm. Tož nevím.

U stolu se mnou seděl i správce místní kaple Pepik S., od něhož jsem se dověděl o celém průběhu akce ve skanzenu. Vylíčil mi, co se tam vše dělo a jak celou akci slovem doprovázel. Jako nápovědu tam měl šéfredaktorku našich novin Boženku M. Měl to všechno dobře připravené a udivilo mě, jak bohaté znalosti z historie má. Dověděl jsem se, že Martin z Příkaz daroval v roce 1268 díl Příkaz olomoucké kapitule, polovinu Příkaz vlastnil olomoucký rychtář, který ji prodal v roce 1368 Dětochovi ze Šumvaldu a ten ji vyměnil za část Paseky s olomouckou kapitulou. Roboty byla v Příkazích zrušena v r. 1837. Bylo toho moc, co mi Pepik vyprávěl, ale jen toto jsem si zapamatoval. Pepik také zhodnotil všechny tři sekáče. Jeden byl z Křelova, dva místní. Jeden z příkazských zlomil kosisko (bylo údajně zkřenčelé), odeběračky za ženci byly však nedostatečně v prostírání povřísel zběhlé (nikdy to nedělávaly a neměly tedy zkušenosti) a navíc měly nevhodné oblečení. A tak jsem se o celé akci dověděl všechno, aniž bych tam byl. Víím i, že tam bylo 156 diváků. Jak dopadli naši „staří“ páni v konkurenci s nákelkými

a horeckými, nevím nic. Zato jsem vypil tři piva a moje neodbytná partnerka Renata vyloudila pro nás poslední ryby. Byly výborné. Vlastně jako vždy, když je připravují takoví odborníci.

A k zážitkům letošního léta, o které se chci s vámi podělit, je i to, jak já, který opakovaně straší v našich novinách před nebezpečím boreliózy, sám nakonec boreliózou onemocněl. A to, když jdu do Sečí sít kopřivy a netýkavku, jsem i přes vedro celý zahalen. Ale když vyběhnu se psem nebo jedu na pískovnu, jsem nalahko a v kraťasech. To se mi nevyplatilo, ale běhejte v horku zahalený. I u vody na pískovně je místy vysoká suchá tráva a i tam může člověk klíště chytout. Na druhou stranu tam nejezděte a poťte se doma na zápraží. Letos je na pískovně podstatně méně lidí než v jiných letech. Asi mají víc peněz a jezdí k moři nebo je utrácejí v akva centrech. Četl jsem, že každé páte klíště je v současné době infikované boreliózou. Proto je třeba po každé vycházce v lese se pořádně prohlédnout a klíště odstranit. Letos jsem si odstranil už pět klíšťat, ale to poslední jsem jaksi přehlédl nebo je přehlédla moje partnerka. Ono se totiž zakouslo v ohanbí, pod záhyb kůže mého pivního břicha. Muselo být přísáté několik dnů a nevěšim si ho ani při sprchování ani při převlékání na pískovně. Když jsem ho objevil, bylo už pěkně nasáté. Tak nasáté klíště jsem ještě neodstraňoval. Šlo to dobře, místo kousnutí jsem opakovaně dezinfikoval. Po nějaké době se u mne objevily příznaky chřipky. Výtok z očí, nosu, kýchání a kašláni. I to jsou příznaky akutní boreliózy. Když se přehlédnou a neléčí se, má člověk po nějaké době problémy s těžko zvládanými bolestmi kloubů, svalů, může být postiženo srdce, často se objeví problémy kožní, ale někdy i nervové. Nezbylo než podstoupit antibiotickou léčbu. To není zase takový problém. Problém spočívá v tom, že byste neměli s antibiotiky požívat alkohol a konzumovat mléčné výrobky. Ty mléčné výrobky bych oželet, horší je to s abstinencí. Alkohol je totiž pro nás starší lidi velice prospěšný. Je to takový přirozený lék. Slivovice roztáhne věnčité cévy, víno, zvláště červené podporuje vylučování trávicích šťáv, včetně žluče, pivo zase propláchně ledviny a vyplaví z těla nežádoucí zplodiny. Proto se abstinence bojím skoro víc než té boreliózy. Dá se říct, že trpím, když mne kamarádi přes plot zahrady zvou na pivo a já musím odmítnout. Zato partnerka s kamarádkami z pěveckého sboru si v hospodě Na rybníčku dává do sosáčku. (Nevím, co ty ženské v tom vysedávání v hospodě vidí, co tam tak moudrého mohou vymyslet.) Nakonec jsem abstinenci ve zkrácené antibiotické léčbě vydržel a zbytek nechal už imunitnímu systému, aby nezlenivěl. A konec nucené abstinence jsme s partnerkou náležitě oslavili. Pozvala mne na dobře vychlazené pivo Na rybníček, doma nalila čtvrtku slivovice a během televize pečlivě dolávala víno, protože dobře ví, že i alkohol je lék. A tož pozor na klíšťata, ať nemusíte jako já abstinovat.

Váš Standa Kovář

VZPOMÍNKY NA POČÁTKY A ŽIVOT V HANÁCKÉM SKANZENU

(z knihy Boleslava Vaci - „Příkazy - Cesta životem“)

Sedm let jsem u vás sloužil...

Tak bych mohl nazvat svou vzpomínku na práci i dobu, kterou jsem věnoval budování a provozu Hanáckého skanzenu v Příkazích. Co mě k tomu vedlo? Každý máme v něčem zálibu, které pak věnujeme chvíle volného času. U mne to byla úcta a vztah ke všemu, co připomínalo život našich předků.

Ať to byly kroje a jejich součásti, úvodnice, vyšívané šatky a ubrusy, malované truhly, co dostávala nevěsta s výbavou, kostny, do kterých se kroje ukládaly, kolovrátky a kužele, motovidla, kříže, ručně psané modlitební knížky, růžence, obrazy svatých i hrací a malované na skle, kolébky, hodiny s kukačkou a pendlovky a mnoho jiného, co jsem někde objevil. Stejně i všechno, co doma souviselo s pečením chleba, máselnice, ruční odstředivky na mléko, lisy na tvaroh a klapačky na děláni tvarůžků, lisy na ovoce, struhadla na zelí a zeleninu, vše co patřilo ke zpracování lnu, dřevěné vidle na seno, cepy, lopaty, řičice, hrabice, kosiska, luňáky, krbce, róble a mnoho jiného, co bývalo nezbytně potřebné v každé rolnické chalupě či na gruntě. Většinu z toho jsem schraňoval, sbíral a shromažďoval doma, jen aby se to zachovalo a nevyhazovalo.

Za kolektivizace v padesátých letech, hlavně v JZD, se toho zničilo nejvíc. Za obětí tehdy padlo téměř veškeré nářadí pro koňské a kravské potahy spolu s ráfovými vozy a nákladními saněmi. Často jsem při tom likvidování býval a musel pomáhat s rozebíráním i pálením a odvozem do Kovošrotu v Olomouci. Něco z toho se mi podařilo zachránit a uschovat. Mrzelo mě, že nebylo místa na uložení těchto věcí. O nějakém skanzenu nebylo u nás pomyslení.

Teprve v sedmdesátých letech jsem se doslechl o připravovaném skanzenu v Příkazích. Privítal jsem tuto zprávu s nemalou radostí a od samého počátku jsem se zajímal o celý průběh započatých prací.

Těšil jsem se, že moje skromná sbírka nalezne to pravé místo, kam patří, ale také proto, že naše obec s bohatou tradicí, která se v té době vytrácela z mapy Hané, zůstane nadále známou alespoň hanáckým skanzem.

V roce 1975 totiž zaniklo JZD Příkazy sloučením čtyř JZD mezi Litovlí a Olomoucí v jeden velký s názvem JZD Obránců míru Náklo se sídlem v Unčovicích.

Z původního záměru podoby skanzenu kolem čtyř špaletových stodol sešlo nabídkou celého Kameníčkovy gruntu se zahradou. V druhé polovině sedmdesátých let se již opravovaly špaletové stodoly, v nichž JZD skladovalo umělá hnojiva. Vše se provádělo klasickým způsobem.

Poškozené zdivo se dozdívalo vepřovicemi a maltou z hlíny. Trámy se otesávaly tesařskou širočinou a zakrývalo se doškovou krytinou. Často jsem se tam zašel podívat jak práce pokračují, a měl jsem radost, když úspěšně končily.

S přáteli litovelského Kinemaklubu jsme při tom natočili krátký dokument.

Ale potom, k mému překvapení, se práce na deset let zastavily, jakoby se zapomnělo na další pokračování v započatém díle. Až teprve v roce 1989 s příchodem doktora Pavla Pospěcha se „ledy hnuly“. Na místě rozpadlé stodoly u č.p. 49 se postavila úplně od základů čtvrtá stodola (jen ve zdivu, vazba se střechou se dodělávala v příštím roce). Kromě toho se na podzim provedla nová elektroinstalace na nabídnutém a vykoupeném Kameníčkově gruntě.

K mému překvapení jsem se od pana doktora dověděl, že na jaře 1990 chystají otevření skanzenu – což byl pro mě pokyn, abych se plně zapojil a spolupracoval. Musím zdůraznit, že všichni jsme měli zájem na tom, aby otevření skanzenu bylo slavnostní, aby první dojmy návštěvníků byly působivé a trvalé.

O velikonočních svátcích, dne 15. dubna 1990, se k nám sjíždělo mnoho aut již před devátou hodinou. Součástí slavnostního otevření byla výstava kreseb dětí ze škol v Horce, Nákle, ve Střeni, Unčovicích a Příkazích.

U vstupu do sálu Záloženského domu každého vítaly naše Hanačky a nabízely vdolečky. Po slavnostních projevech ředitele Státní památkové péče a starosty obce následovalo vystoupení národopisných souborů Cholinky z Choliny a Břehule z Nákla. Po skončení se v průvodu šlo do Kameníčkovy gruntu, kde nechyběla dechovka Příkazanka a kočáry s koňmi. Přestřížením nezbytné pásky byl pověřen nejstarší rolník Josef Fišara z velkého žudru č.p. 50. Návštěvníky zaujaly četné exponáty zapůjčené Vlastivědným museem v Olomouci, podobně jako funkční model mlátící garnitury pana Františka Dostála z Horky nad Moravou ve dvoře gruntu. (Průběh slavnosti zachytil kameraman Jiří Linhart z Dětrichova na krátký film s názvem „Z historie hanáckých vesnic“).

Postupem času se skanzenu dostával do povědomí veřejnosti, zájem i počet návštěvníků se zvyšoval převážně školními zájezdy. Pověřili mne správcem i průvodcem skanzenu. V čem spočívala tehdejší expozice a jak byla uspořádána? Vcházelo se vchodovými dveřmi z návsi. Již v síni byly ve výklencích dveří vystaveny větší fotografie s katastrální mapou obce Příkazy z roku 1834, kde jsou zakresleny všechny (33) žudry, velký letecký snímek - pohled na celou obec a na stěně v regále stavební materiály a druhy krytin používaných na Hané. Při vstupu do velké jizby na sebe upozorňovala maketa selského gruntu se žudrem zhotovená před sto lety pro Národopisnou výstavu československou v Praze v roce 1895.

Panel nalevo od dveří připomínal archeologa – amatéra, nákelského rodáka Karla Fišaru s fotografiemi z jeho sbírek.

Ve vitrínách pod okny bylo několik archeologických nálezů z nejbližšího okolí. Na dalších panelech byly fotografie dřevěných zvoniček z Hynkova a Lhoty nad Moravou, na druhém fotografie Hanaček a Hanáků a na třetím nejstarší mapa Hané.

- Pokračování v příštím čísle -

Sklizeň obilí v Hanáckém muzeu v přírodě ve skanzenu v Příkazích

V sobotu 27. července 2019 se po předchozích přípravách sešli pracovníci muzea a několik občanů Příkaz, aby předvedli sečení obilí kosami s luňákem - hanácky „lňákem“.

Pan Josef Směšný a Božena Mikolajczyková přiblížili návštěvníkům, kteří zaplnili dvůr a potom okolí žatého pole za humny skanzenu, historii zemědělského hospodaření v Příkazích.

Potom přistoupili k sečení s nakutými kosami pánové Oldřich Kvapil, Josef Vacek z Křelova a starosta obce Příkazy ing. Jaroslav Sívek. Požaté obilí za nimi z pokládek pomocí srpů odebíraly a kladly na připravené špagáty s kolyčky paní Ludmila Krejčí, Zdeňka Zbořilová, Tereška a Božena Mikolajczykova. Obilí se do snopů vázalo špagáty, které nahradily dříve používaná povřísla; ta se již z dnešního obilí nedají vytvářet v požadované délce.

Při dopolední ukázce práce na poli se z patnácti + jednoho snopu postavil nejprve „panák“, který se z důvodu očekávaného deště přestavěl do mandele.

Žňové práce si na poli za skanzem mohli přítomní návštěvníci vyzkoušet; někteří tak učinili a udělali si tak aspoň částečně představu o těžké práci svých rolnických předků.

Přestože odpolední práci a předvádění opravdu přerušil déšť, mnozí z přítomných 156 platících hostů, pro které bylo připraveno občerstvení – pivo i jiné nápoje, tvarůžkové speciality a grilované cigáro, slibovali opětné setkání ve skanzenu při výmlatu.

- MBM -

Vémlat obilí v hanáckém muzeu v přírodě – v našem skanzenu

10. srpna letošního roku proběhla v příkazském skanzenu na Kamenickovym grontě, za spolupráce s příkazskými občany, další plánovaná odálost, a to vémlat obilí, toho, kery smě před štrnácti dňama rôčně posekalé, svázalé do snopu a postavilé néprv do panáku a nakonec z nich poskládalé mandel. Obilí smě pak pěkně ôloželé na žebřěňák v první stodolě, abě nám pořádně všchlo. Mlátit se mělo cepama, případně mlatičkó, tó se ale nepodařelo zprovoznit, a tak zostalé cepě.

Počasi nám přálo, celé dvůr běl vězdobené, zrovna tak světnice, Boženka s Leničkó ôdělalé krásny žňovy věnce. Jenom smě bělê zvědaví, êšlê eště dnes nekeho bôde zajímat hodně stará dřina, takê smě vědělê, že okolo nás só velky známy akce, kde bôde spósta lědi, ve Štěpánově Vavřenecky hodê, v Litovlê Otvirák. Ale našťestí hned' od rána to věpadalo, že přece jenom nejaci lědi dondó. Nakonec se jich napočétalo skoro ke dvóm stovkám.

Ôkázka mláceni proběhla 3krát v první stodolě, děcky po dvou hodinách. Tod' si muhlê všeci prohlidnót ê staré žaci stroj. Převítání náštěvníku se ôjal Pepa cestář, keré nám pověkládal o tem, jak se za stara mlátilo, kdo mlátil (kdo měl rôkê a nohê, sedlák, odrostléši děti, pacholci, hofeři), kdê se po žních s mlácením začenaló a kdê se s mlácením končivaló (nekdê až na ostatkê). Pověděl nám, z čeho se skládá cep, z jakyho dřeva je věrobené, do keré dobê se s cepama mlátilo, potom takê, kdo měl v Příkazích první mlatičkó a kdê se s nŃ poprvní v Příkazích mlátilo.

Potom Boženka M. zeznámila přehlížející z věz-namnéma skôtečnostma z dějin Příkaz a takê povědela o příkazkêch občanech, keři se do historie dědinê nesmazatelnê zapsalê, tak jak třeba běl stavitel Josef Brach, starosta obce Josef Vêslôžel, kronykář Jan Fišer, ale takê jeden ze zakladatelu skanzenu pan Boleslav Vaca.

NŃ a nastal očekávanê vémlat. Obilí bělo rozloženy na plachtê, pěknê kláskama doprostředka. Divákum se věsvětlêlo, že pro ôdrženi správného tempa mláceni bělê takovy říkankê, kery se odvíjelê od počtŃ tech, keři mlátilê. Névic se jim lébila ta pro šťerê mlatce, to se říkávalo: „chlib – na - pe - cê, bŃ - chtê - v pe - cê“, nŃ a pak ta troškô sprostá, děž běle tři mlatci a jeden z nich si mosêl odskočêť, takže zŃstalê dvá, tak se místo „lŃp - lŃp“ takê říkávalo: „šil sr.., šil sr..“ Mláceni se samozřemê ôjala stará osvêčená parta, a to Pepa cestář, Olda Kvapil a křelovské Pepa Vacek, všeci v rytmŃ říkankê: „přes - ce - stŃ - přes - ce - stŃ - šil - hle - dat - ne - vě - stŃ“. Vêmláceny obilí se na starym fŃkarŃ čêstilo od plev, to se névic lébilo tem némenšim, keři se muhlê přetrhnŃť, jak točêlê klŃčkŃ fŃkarŃ.

V drŃhê stodolê si všeci muhlê prohlidnót zemědělsky stroje, a to mlatičkŃ, eště jeden menši fŃkar, šrotovníkê, čerta (věorávač zemskêch), válce, bránê celodřevény ê s kováním, plečkê, plŃhê, seci stroje a takê stary parní lokomobilê (ve stodole só hned' dvě), kery pohánêlê mlatičkê ê další stroje, pak benzinovy agregátê a další a další. TemŃ předcházelo deň před tém velky pôcování a leštěni, o to se névic postarala Zdenička Zbořilova a Ivo Čepêl; ten nakonec pořádnê vělešťêl ê cedŃlkê a štitkê na strojích s označením fabrik, kde bělê stroje věrobeny a takê se postaral o perfektní technické véklad. O poslŃchače nemêl nŃzŃ, až sem žasla, kolêk lědi ho ze zájmem sledovaló, poslŃchalo. a takê se ho věptávalé.

Atmosféra na dvoře ê ve stodolách běla moc faň, v hospudce se prodávaló vyborny pivo Kosiř, grilovany klobáskê, takê uplnê senzační tvarůžkovy zákuskê, kafičko, to bělo k dostání ê na dvoře, na pozbŃzeni smě mêlê ê slivovičkŃ, keró dodalê mlatci, pak smě si muhlê kŃpit reznê ê žêtnê chlib a plackê z Litovle a domácí marmeládê. V kochěni grŃntŃ od rána vládlê Renatka a Liduška; všeci, kdo přêšlê, muhlê ochŃtnat jejich špico-

Foto k článku na str. 8.
Sklizeň obilí v Hanáckém muzeu v přírodě ve skanzenu v Příkazích

vy vdolečkě s tvarohem, posépkó a meruňkama pečeny v tróbě kachlových kamen. V pokladně kromě zaměstnancu skanzenô běla Hanka Čepělová. Nô, a to nélepsi na konec, celé deň nám tó pro dobró náladô hrál náš kamarád Karel Pajer z Jeseníkô na heligónkô a elektronicky varhaně.

12. 8. 2019, Z.Z.

Foto k článku na str. 8.
Vémlat obilí v hanáckym muzeu v přírodě - v našem skanzenô

Žňové okénko

Letošním žním předcházela předčasná sklizeň pšenice v mléčné zralosti již v polovině června. Důvodem byl nadměrný výskyt myší a hrabošů za dálnicí a okolo vojnické cesty. Jednalo se asi o 140 ha. Žně začaly 8. 7. 2019 sklizní ječmene. Društvo pěstuje ječmen jarní na výměře 1 300 ha s výnosem 5,4 t/ha, pšenici ozimou na výměře 1 500 ha s výnosem 6,5 t/ha a řepku ozimou na 580 ha s výnosem 3,4 t/ha. Mnoho porostů bylo poškozeno požerem od myší, a tak na některých pozemcích byly výnosy i pod

3 t/ha. Sklizeň provádělo 7 našich kombajnů a 5 kombajnů nasmlouvaných. Velký problém je také ještě se slámou, protože počasí nepřálo a nepřije i nyní, aby se posády nachystané na poli daly slisovat. Zemědělské družstvo má jeden lis na kulaté balíky. Smluvně má zajištěné dva lisy na hranaté balíky a jeden na kulaté. Lisovat se má ještě 70 ha slámy. Rok 2019 byl oproti roku 2018 odlišný, co se týče teplot. V červnu byly teploty velmi vysoké s minimem srážek. Deštivé počasí zemědělce začalo zlobit až při sklizni. Celkově je sklizeň asi o 8 až 10 % nižší než v loňském roce.

Vladimír Dostál

Návštěva Františka Koraby v Příkazích

Kniha Vzpomínky pana Františka Koraby nám připomněla konec 2. světové války v naší obci, který v Příkazích prožil, při osvobození obce byl zraněn a až do uzdravení několik týdnů u nás pobýval. A to všechno poutavě a barvitě popsal ve své knize.

Byli jsme proto rádi, že pan František Koraba přijal naše pozvání na návštěvu a besedu s občany a pamětníky těchto pohnutých událostí. Návštěva se uskutečnila ve dnech 15.-16. května.

Po přivítání starostou obce před Záloženským domem (ve své knize Záloženský dům nazývá „křišťálovým palácem“) jsme se sešli na společném obědě, který byl také příležitostí vzpomínat s dalšími pamětníky, panem Boleslavem Vachutkou, Jiřím Hřivnou st. a MVDr. Stanislavem Kovářem.

A rozvinula se velmi zajímavá diskuse, při které se nám živě utvářel obraz těchto událostí. Zajímavá byla informace o rozmístění německé protiletcké baterie za kaplí a umístění německého děla namířeného směrem na Svatý Kopeček v záhumení naproti středisku zemědělského družstva. Důležitá byla také informace, že před postupující frontou Rudé armády sovětská letadla dělala letecký průzkum, na základě kterého pak zaútočila.

To objasnilo také otázku autora v knize: Proč takový zbesilý útok sovětských stíhaček na naši obec?

Poobědní beseda se protáhla téměř do třetí hodiny odpolední a pak pokračovala od 16. hodiny s občany na malém sále v Záloženském domě, v rámci programu našeho Senior klubu. Tady hodně ze svých vzpomínek přidal pan Zdeněk Prázný st. a také mnozí další.

Všechny nás ale zajímala a trápila otázka, ve kterém domě se uprchlíků ujali, a zda si někdo vzpomíná na zastřeleného sovětského vojáka. Ani jedno či druhé se nám však nepodařilo zjistit.

Proto jsme se s panem Korabou domluvili na pátrání druhý den jeho návštěvy.

V podkladech z obecní kroniky, které pečlivě připravil Standa Kovář s naší paní kronikářkou Alenou Dostálovou, byly uvedeny domy s čísly popisnými, ve kterých byli usídlení němečtí přistěhovalci (v jednom z těchto domů se uprchlíků ujali). Těchto domů bylo v obci 21.

Ráno po snídani jsme sedli do auta a všechny domy objeli, zastavili před domem a zkoumali, zda by se v těchto místech mohly popsané události odehrát. Zídka z červených pálených cihel, podél běžící sovětský voják, jedoucí tanky zleva od Skrbeně, předzahrádka před domem.

Marná věc, 74 let od těchto událostí je dlouhá doba a ráz naší obce se za ta léta také hodně změnil. Dům se nám nepodařilo najít. A tak asi zůstane tato otázka nezodpovězena, snad pokud by si někdo vzpomněl z vyprávění svých rodičů či prarodičů.

Chtěl bych panu Františku Korabovi poděkovat, že i přes svůj pokročilý věk se přijel s námi podělit o své vzpomínky na těžké období v dějinách naší obce a za jeho zájem o dění v obci.

Josef Škrabal

DOPIS PANA KORABY

Obec Příkazy
783 33

V Poděbradech 22.6.019

Vážení,

po více jak 74 letech můj návrat do Vaší překrásné obce zcela překonal všechna má očekávání.

Už samotným „přijetím“ s uvítáním chlebem a solí za zvuku filmových kamer a cvakotu fotoaparátů začaly pro mne dva výjimečné dny mého poměrně bohatého života.

Následující události jen dokazovaly a potvrzovaly, že každé setkání místních občanů v čele se starostou Jarkem Sívkem a místostarostou Jožkou Škrabalem je neformální, zcela upřímné a že skutečně toužíte získat co nejvíce informací z doby, kdy končila II. světová válka a já sám jsem se ocitnul v jejím průběhu v Příkazích a díky tehdejší občanům našel zde náhradní a dočasný domov. Říká se, že když má člověk kolem sebe dostatečný počet strážných andělů a tolik potřebné štěstí, tak překoná

a přežije i ta největší nebezpečí ohrožující samotný život. A toho se mi dostalo v co největším množství v samotných Příkazích a nijak nepřezenu, když přiznám, že po druhé ve svém životě je mé znovuzrození zde a jsem svým způsobem i na to hrdý, neboť místní mi to velmi okázale dávali najevo jak při neplánovaných setkáních, tak i při samotné besedě pořádané Senior klubem Příkazy.

Všechna ta setkání s místními občany „všech věkových kategorií“ mne jen přesvědčovala o mém rozhodnutí, daném slibem „studentům reálného Gymnázia v Poděbradech“, rozšířit moje Vzpomínky i pro ostatní kraje naší republiky.

Což jsem po návratu z Příkaz do Poděbrad ihned uskutečnil. Že mé rozhodnutí (za velkého přispění samotných Příkaz), kde za pouhé dva dny (trvajících návštěvy), kdy se mi dostalo tolik poct, kterých si nesmírně vážím, a na které jsem ani v těch nejbujnějších představách nebyl připraven, neboť v mém předchozím životě byla spousta situací, které proběhly v tichosti bez velkých okázalostí. Například pobyt v Příkazích roku 1945, kdy po samo – osvobození z olomouckého Gestapa prokopáním a osvobozením cca. 20 dalších vězňených lidí, a to za „asistence elitní tankové brigády ES ES v počtu 3 tanků“, které zde (po zajištění odchodu příslušníků Gestapa v nočních hodinách) zde nadále zůstávaly v dopoledních hodinách následujícího dne. Jaké důvody nebo úkoly byly plánovány s blízcími se boji s Rudoarmějci – těžko představit.

Nebo po vojně „stavba jezdecké haly“, která byla jako jediná postavená v době totality v celém Československu! To vše se uskutečnilo a proběhlo s běžnou samozřejmostí a teď „samotné Příkazy“ a po současné návštěvě s poctou „ubytování v Prezidentském apartmá“ jako první čestný host! Těžko se mi o tom všem píše, neboť opravdu jsem tolik poct ve svém životě nezažil a velmi si toho vážím a s úctou a pokorou za vše děkuji.

Věřím, že k dalšímu setkání s Vámi se všemi nebude potřeba tak dlouhé doby, jak tomu bylo při mém posledním setkání. Snad se nám v budoucnu podaří rozluštit tajenku – místa mého bydlení v Příkazích.

S úctou

František Koraba
Poděbrady

Informace z TJ Sokol Příkazy

Po skončení fotbalové sezóny 2018/2019 jsme nechali čtrnáct dní odpočinout fotbalové hřiště a na konci června jsme uspořádali turnaj v malé kopané Memoriál Mojžíra Kučerky, letos XXI. ročník. Účastníků bylo šest a celý den probíhal v přátelské a pohodové atmosféře. Letošním vítězem turnaje se stal tým Sokol Mezice, na 2. místě Lapin Kulta, 3. místo obsadil tým FC Gunners, dále ČTŠ, Squadra del Nonno a FC Dorost. Po celý den bylo nachystané bohaté občerstvení, fungovala udírna, pekly se makrely, hospoda na hřišti byla otevřená od rána až do odchodu posledního návštěvníka. Měsíc poté následoval další turnaj, tentokrát Olstroj cup – turnaj starších pánů (od 40 let výše). Tady byli každoroční účastníci TJ Sokol Příkazy, TJ Sokol Náklo, FK Horka nad Moravou a FC Skrbeň. Začátek turnaje nám propršel, ale i přesto se odehrály všechny zápasy, které být odehrány měly. Pořadatelé opět nachystali spoustu občerstvení, přišlo také hodně fanoušků, kteří svým týmům vydatně fandili.

Vítězem XIV. ročníku Olstroj cupu se stal tým z Nákla, o stupínek níže byly domácí Příkazy. Zápas o bronz nakonec vyhrála Skrbeň a letošní „bramboru“ bere Horka nad Moravou.

Kromě turnajů bylo v našem areálu celkem rušno, slavily se několikaterý narozeniny a proběhla jedna svatba.

První srpnový víkend už začaly soutěžní fotbalové zápasy. Až na výjimky je domácím hracím dnem sobota, a to pro A i B mužstvo. Dorost bude tuhle sezónu odehrávat zápasy v Nákle pod názvem dorost Náklo/Příkazy.

I letos se náš tým přihlásil do Hanáckého poháru, první kolo jsme odehráli na konci července na Bouzově, kde jsme vyhráli 0:3. Ve čtvrtfinále poháru jsme se doma utkali proti Litovli, která hraje vyšší soutěž. Slibně vyvíjející se zápas jsme nakonec prohráli 2:3 a v poháru jsme pro letošní rok skončili.

Přikládáme i rozpis fotbalových utkání, případné změny hracích termínů máme aktuálně vyvěšeny na www a fb stránkách příkazského Sokola. Kromě fotbalových utkání a dalších oslav narozenin nás v září čeká tradiční vinobraní, které letos vychází na 14. 9.2019. V měsíci říjnu bychom ještě rádi uspořádali 1. ročník Oktoberfestu, vloni již proběhl zkušební ročník a akce se nám vcelku vydařila, takže letos chceme zařadit „slavnosti piva“ znovu do našeho programu. Snažíme se vám nabídnout rozmanité možnosti kulturního vyžití a místo pro setkání s přáteli. Zveme vás na všechny akce pořádané naším spolkem. Přijďte, i když nejste fanoušky sportu, jen tak posedět, naše hospoda na hřišti má velký výběr sortimentu a pořadatelé vás rádi uvítají.

Za TJ Sokol Příkazy Kateřina Hrubá

Platba poplatků

Připomínáme občanům, kteří ještě nemají zaplacené poplatky za odpad, stočné a psy na rok 2019, aby tak učinili nejpozději **do 31.10.2019**.

Poplatky je možné hradit hotově na OÚ Příkazy nebo bezhotovostně.

Číslo účtu 152 869 135/0300,
variabilní symbol - číslo domu.

- místní poplatek za likvidaci komunálního odpadu činí pro občany Příkaz a Hynkova 400 Kč/osobu/rok
- platba za stočné v Příkazích je 1.200 Kč/osobu/rok nebo podle stavu vodoměru
- platba za stočné v Hynkově činí 200 Kč/osobu/rok
- místní poplatek za 1 psa činí 50 Kč/ rok, za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 100 Kč/rok

TJ SOKOL PŘÍKAZY

pořádá

TRADIČNÍ VINOBRANÍ

SOBOTA 14.září od 20 hod.

hraje skupina ROXY

Kvalitní burčák, vína,
bohaté občerstvení zajištěno.

ROZPIS FOTBALOVÝCH UTKÁNÍ TJ SOKOL PŘÍKAZY, z.s. - PODZIM 2019

Muži – „A“ okresní přebor OFS Olomouc

So	3.8.	16:30	Příkazy -Nádklo
So	10.8.	17:00	Přásavice - Příkazy
So	17.8.		
Ne	18.8.	16:30	Příkazy - Újezd u Uničova
Ne	25.8.	16:30	Hodolany - Příkazy
So	31.8.	16:00	Příkazy - Blatec
Ne	8.9.	16:00	Příkazy - Bohuňovice „B“
So	14.9.		
Ne	15.9.	16:00	Šumvald - Příkazy
So	21.9.	15:30	Příkazy - Sřešice
Ne	22.9.		
So	28.9.	15:30	Lužice - Příkazy
So	5.10.	15:00	Příkazy - Horka
Ne	6.10.		
So	12.10.		
Ne	13.10.	15:00	Drahanovice - Příkazy
So	19.10.	14:30	Příkazy - Dlouhá Loučka
Ne	20.10.		
So	26.10.		
Ne	27.10.	14:30	Nová Hradečná - Příkazy
So	2.11.	14:00	Příkazy - Grygov
Ne	3.11.		
So	9.11.	14:00	Nádklo - Příkazy
Ne	10.11.		
So	16.11.	13:30	Červenka - Příkazy
Ne	17.11.		

Muži – „B“ - III. tř. OFSO, sk. B

So	3.8.	14:00	Příkazy - Pňovice
So	10.8.	15:00	Králová - Příkazy
So	17.8.	16:30	Příkazy - Chválkovice „B“
Ne	18.8.		
Ne	25.8.	16:30	Slavonín „B“ - Příkazy
So	31.8.	13:30	Příkazy - Hran. Petrovice
Ne	8.9.	13:30	Příkazy - Štarnov
So	14.9.	16:00	Babice - Příkazy
Ne	15.9.		
So	21.9.	13:00	Příkazy - Bouzov
Ne	22.9.		
So	28.9.	15:30	Nedvězí - Příkazy
So	5.10.	12:30	Příkazy - Slatiňice „B“
Ne	6.10.		
So	12.10.		
Ne	13.10.	14:30	Odlíče - Příkazy
So	19.10.	12:00	Příkazy - Těšetice
Ne	20.10.		
So	26.10.		
Ne	27.10.	10:15	Hlubočky „B“ - Příkazy
So	2.11.	11:30	Příkazy - Jivová
Ne	3.11.		
So	9.11.		
Ne	10.11.	14:00	Pňovice - Příkazy
So	16.11.		
Ne	17.11.	13:30	Mladeč - Příkazy

DOROST – II. tř. OFS Olomouc - hřiště Nádklo

So	3.8.		
So	10.8.		
So	17.8.		
Ne	18.8.		
Ne	25.8.	10:00	Nádklo/Příkazy - Litovel
So	31.8.	13:30	Tršice/Velký Újezd - Nádklo/Příkazy
Ne	8.9.	10:00	Nádklo/Příkazy - Bělkovice
So	14.9.		
Ne	15.9.	13:00	Drahanovice/Máměš - Nádklo/Příkazy
So	21.9.		
Ne	22.9.	10:00	Nádklo/Příkazy - Grygov/Brodek
So	28.9.	11:30	Luřín/Slatiňice - Nádklo/Příkazy
So	5.10.		
Ne	6.10.	10:00	Nádklo/Příkazy - Troubčice/Libina
So	12.10.	12:30	Hlubočky - Nádklo/Příkazy
Ne	13.10.		
So	19.10.		
Ne	20.10.	10:00	Nádklo/Příkazy - Pňovice
So	26.10.	10:00	Litovel - Nádklo/Příkazy
Ne	27.10.		
So	2.11.		
Ne	3.11.	10:00	Nádklo/Příkazy - Tršice/Velký Újezd
So	9.11.		
Ne	10.11.	10:00	Nádklo/Příkazy - Drahanovice/Máměš
So	16.11.	10:00	Bělkovice - Nádklo/Příkazy
Ne	17.11.		

Uzávěrka příštího čísla: 16.10.2019